

POSTANOWIENIE

26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

na posiedzeniu niejawnym 26 listopada 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko S. spółki akcyjnej w upadłości w W.

o ustalenie,

na skutek skargi kasacyjnej S. spółki akcyjnej w upadłości w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 9 października 2024 r., V ACa 438/24,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od S. spółki akcyjnej w W. na rzecz A.K. 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego, z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia S. spółki akcyjnej w W. do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Pozwany S. S.A. w W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 9 października 2024 r., zaskarżając ten wyrok w całości, wnosząc o jego uchylenie i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uwzględnienie apelacji pozwanego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie do ponownego rozpoznania, względnie o uchylenie

zaskarżonego wyroku w całości oraz uchylenie wyroku częściowego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 grudnia 2023 r. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Skarżący uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem w sprawie następujących zagadnień prawnych:

1. Czy postanowienie umowy kredytu mające charakter klauzuli abuzywnej może być uznane za bezskuteczne wobec masy upadłości (art. 84 ust 1 p.up.) wobec tego, że postanowienie prowadzi do upadku umowy na skutek usunięcia z niej klauzul abuzywnych, a zatem utrudnia ono osiągnięcie celu postępowania upadłościowego, jakim jest pełne zaspokojenie wierzycieli, poprzez skutek w postaci upadku umowy kredytu zawartej przez kredytodawcę i brak spłaty rat takiego kredytu do masy upadłości?
2. Czy postępowanie sądowe z powództwa kredytobiorcy o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego z umowy kredytu waloryzowanego (indeksowanego albo denominowanego) do waluty obcej, wytoczone przeciwko upadłemu bankowi (kreditodawcy), jest sprawą „o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości” w rozumieniu art. 145 pr. up. i tym samym podlega zawieszeniu na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 lub art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 144 ust. 1 i w zw. z art. 145 ust. 1 pr.up. do czasu rozpoznania zgłoszenia wierzytelności na liście wierzytelności lub, odpowiednio, odmowy uwzględnienia wierzytelności na liście i wyczerpania trybu określonego ustawą?

Ponadto wskazał na potrzebę dokonania wykładni przepisów prawa, na podstawie których zostały sformułowane zagadnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotne zagadnienie prawne, jako podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, musi mieć charakter doniosły z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nie może być rozwiązane w świetle dotychczasowego orzecznictwa. Jego wyjaśnienie powinno się bowiem przyczynić do rozwoju prawa (zob. postanowienia SN: z 26 października 2023 r., I CSK 76/23; z 20 października 2023 r.,

I CSK 1374/23; z 3 października 2023 r., I CSK 2591/23; z 15 września 2023 r., I CSK 4360/22; z 18 sierpnia 2023 r., I CSK 4091/22; z 2 sierpnia 2023 r., I CSK 6585/22; z 13 lipca 2023 r., I CSK 2570/22; z 30 maja 2023 r., I CSK 5362/22; z 24 kwietnia 2023 r., I CSK 5428/22).

Analogiczne wymaganie stawia się również potrzebie dokonania wykładni określonego przepisu prawa. W ramach tej przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania należy przedstawić i uargumentować nierozwiązany jeszcze problem lub nieujednoliconą jeszcze rozbieżność orzecniczą. Jeżeli zaś wykładnia tego przepisu została już dokonana lub ujednolicona, niezbędne jest podanie dodatkowej argumentacji, dlaczego ustalona linia orzecnicza wymaga zmiany (zob. postanowienia SN: z 25 października 2023 r., I CSK 2989/23; z 27 września 2023 r., I CSK 4679/22, z 17 sierpnia 2023 r., I CSK 5668/22; z 2 sierpnia 2023 r., I CSK 6585/22; z 14 czerwca 2023 r., I CSK 1231/23; z 16 marca 2023 r., I CSK 4879/22).

Wątpliwość prawna przedstawiona przez skarżącego została już rozstrzygnięta w uchwale Sądu Najwyższego z 19 września 2024 r., III CZP 5/24, w której przedstawiono następujące stanowisko: „Postępowanie sądowe z powództwa kredytobiorcy będącego konsumentem o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego z umowy kredytu, prowadzone przeciwko bankowi, co do którego w toku postępowania ogłoszono upadłość, nie jest sprawą "o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości" w rozumieniu art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe, a tym samym może być podjęte z chwilą ustalenia osoby pełniącej funkcję syndyka.”.

Zważywszy zatem na to, że zagadnienie przedstawione przez pozwanego utraciło przymiot nowości, brak jest przyczyn, dla których skarga miałaby zostać przyjęta.

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a stosownie do art. 98 § 1, 1¹ i 3

w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.

(M.T.)

[a.ł.]